

Den 20. november 2024

Til Det Danske Institut i Athen
Rapport om ophold den 1.-10. november 2024

Først og fremmest tusind tak for at imødekomme min ansøgning om et ophold. Rammerne har været helt optimale i forhold til det, jeg skulle nå, og jeg har følt mig heldig, hver gang jeg slog øjnene op til en ny dag.

Formålet, som jeg formulerede det i min ansøgning, var dobbelt: Dels skulle jeg besøge museer og templer og bruge længere tid disse steder, end almindelige turistbesøg giver mulighed for, og dels skulle jeg skrive en eksamensopgave.

Opgaven blev så færdig i løbet af mit korte ophold, at jeg kunne finpudse den, da jeg kom hjem, og den er nu sendt af sted til min vejleder.

Ellers forløb mit ophold i Athen meget regelmæssigt: Spise morgenmad i altanåbningens solstråle og læse lidt. Derefter skrive, spise frokost, skrive, spise aftensmad, skrive, sove. Dagsrutinen blev kun afbrudt af 1-2 længere gåture, der nogle gange involverede et museum, et tempel eller et besøg på Nordisk Bibliotek. Her var det også dejligt at sidde, og jeg fandt nogle gode bøger om kvinder, drama og kvinder i drama, som jeg skal bruge i anden sammenhæng.

Jeg havde lutter gode arbejdsdage, hvor jeg kunne fordybe og koncentrere mig på en måde, som slet ikke er mulig i min hverdag. Fordi eksamensopgaven var krævende, og fordi mit frikort til museerne desværre ikke nåede at blive færdigt, skar jeg ned på museums- og tempelbesøgene, men besøgte følgende steder:

Akropolis

Det Nationale Arkæologiske Museum

Agora inkl. museet

Det Arkæologiske Museum i Piræus

Det sidstnævnte var en virkelig fin og uventet oplevelse. Højdepunktet var dog, at jeg på Det Nationale Arkæologiske Museum fik løst et problem med min læsning af *Iliaden* (2023) af Anders Søgaard, som er omdrejningspunktet for min eksamensopgave. Her optræder en fortælling om Asklepios, som jeg ikke kunne greje. På museet spankulerede jeg på et tidspunkt lige ind i salen med relieffer fra Asklepiion-templet i Epidauros, hvor jeg fandt en tekst, der forklarede, hvordan rituelt rene patienter kunne få lov til at sove i et Enkoimeterion og forhåbentlig drømme om, at guden i form af en slange kom og helbredte dem eller fortalte dem om en virksom kur. Det er det, der sker i Søgaards *Iliade*, men jeg havde kigget i Asklepiion-myter i stedet for i -ritualer, så jeg havde ikke fundet forklaringen.

Det var ekstra spændende, fordi det kastede lys over det komplekse forhold mellem fortalte personer, fortæller og forfatter i Søgaards tekst, og jeg havde i en ekskurs i opgaven brugt Dan Ringgaards begreb om litterær turisme til at forklare denne kompleksitet, hvor en forfatter rejser til et litterært sted: "Det er noget man gør i verden, og ikke noget man siger om den. Man må rejse dertil, man må klatre i træer og over mure, man må spadserere frem og tilbage over broer og sætte sig på sten, og man må forvente at det sidste stykke ad vejen til den hellige gral er spærret. Man går bogstavelig talt i

forfatterens fodspor. Teksten udlægges ikke, den udledes.” (Ringgaard p. 32-33). Jeg forestiller mig, at Søgaard må have besøgt Epidauros, mens han skrev *Iliaden*. Hvor han gik i antikkens fodspor, gik jeg i hans.

Jeg har på alle museerne givet mig god tid til at gå i dybden med ledsageteksterne for at få et dybere kendskab til græsk kunst og blive bedre til at datere skulptur og keramik. Det har været helt uvurderligt at have så omfattende et materiale til min rådighed, og det udgør en meget givende efteruddannelse, som vil komme til at indvirke på min undervisning i oldtidskundskab.

Jeg har til fulde udnyttet den generøse gave, I har givet mig. Udover 1,5 times DR-dokumentar spildte jeg ikke tiden med pjat, og jeg havde kun taget seriøst læsestof med.

Jeg håber en dag igen at få lov til at sove og arbejde med fire meter til loftet i de skønne omgivelser.

Rebecca Natasha Albinus